

→ FRANK SCHWIEGER ←

Eu, **ZEUS**,
și gașca
din **OLIMP**

»→ zeii și eroii povestesc ←«

Ilustrații:

Ramona Wultschner

Traducere:

Georgiana Andreea Dumitrescu

Maria Tudosescu

CUPRINS

Afrodita	7	Hefaiostos	113
Ahile	17	Hera	121
Apollo	27	Heracle	131
Ariadna	35	Hermes	139
Artemis	45	Medeaea	149
Atena	51	Nausica	159
Dedal	59	Odiseu	169
Demetra	67	Orfeu	183
Didona	77	Penelopa	193
Dionysos	85	Perseu	205
Elena	93	Prometeu	215
Europa	103	Zeus	223

AFRODITA

Chipul meu
îi farmecă PE TOT!!

Animalul meu preferat
este porumbelul!

* * *
Port bijuterii
prețioase!

Corpul meu este pur și
simplu =PERFECT!=

Tapii sunt niște
animale de sacrificiu
minunate!

Caleașca mea
este trasă de
lebede albe!

Îmi plac
foarte mult
florile!

REGINA
FRUMUSETII

ACEAȘTA SUNT EU

AFRODITA

- muritoare
 nemuritoare*

Romanii
îmi spun
„Venus”

DESPRE FAMILIA MEA

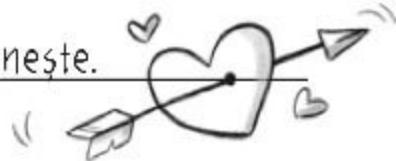
Despre părinții mei n-am aflat niciodată nimic. Sunt căsătorită

cu **Hefaiatos**, zeul focului, al metalelor și al
meșteșugurilor. Este un partener mai ursuz și morocănos și stă
mai tot timpul în **Otelicul lui**. De aceea nu prea ne
întâlnim. Este oare surprinzător că nu sunt fidelă soțului meu?

Am **mulți** copii pe care i-am făcut cu numerosi iubiți.

Cel mai faimos copil al meu este **Eros**, mai bine știut sub
numele de **Cupidon**, micul zeu al iubirii. Are **aripi**
la spate și este înarmat cu un arc și o tolbă cu săgeți. Când
una din săgețile lui Cupidon nimerește pe cineva, acela se
îndrăgostește de prima persoană pe care o întâlnește.

CAȘA MEA EȘTE

Olimp, muntele zeilor, unde am un **pădure**. Dar nu stau prea des pe acolo. Cel mai mult îmi place să mă plimb cu **fiul meu** sau cu unul dintre **iubările mei** prin împrejurimi, mai ales prin **Cipru**, insula mea preferată.

MĂ PRICEP =FOARTE BINE=

Să aduc **iubirea** în lume. Există vreo îndatorire mai frumoasă? Oriunde mă uit, oamenii și (uneori) zeci au urechile roșii și mătemile împotriva.

CE NU-MI PLACE DELOC

Ura și **cădavă**, **crima**, **războiul**, violența, bârfa, văicăreală, toți oamenii (și zeci) morocănoși, trăși, lipsiți de iubire, care își fac singuri viața grea. Dacă ar fi după mine toată lumea ar fi plină de **iubire**. Nu ar fi **șteptimățe**?

Povestea mea

Nu voi ști niciodată cine sunt părinții mei. Uneori mă gândeam că Zeus ar putea fi tatăl meu. A avut odată o relație cu Diona, o zeiță neimportantă, care vine doar foarte rar pe la noi, prin Olimp. Dar de fiecare dată când vorbesc cu ea sau cu Zeus despre originea mea, doar chicotesc și nu spun nimic.

Sunt și oameni care spun că m-am născut din spuma mării, apoi am înnotat pe o scoică uriașă până pe o insulă și, când am ajuns acolo, mă aflam pe un tărâm numit Citera sau Cipru. O poveste ciudată... În orice caz, originea mea pare un mister pe care n-o să reușesc să-l rezolv niciodată. Nu vreau să te plăcătăci însă cu mistere nerezolvate, ci mai degrabă să-ți spun o poveste ca să vezi cât de mare este puterea dragostei și a zeiței sale.

A început în ziua în care Peleu și Tetis s-au căsătorit. Sunt părinții încrezutului de Ahile. Zeus i-a invitat pe toți zeii și zeițele la petrecere pe care a dat-o la palat. Pe toți în afară de Eris, zeița discordiei. Nimeni nu o vrea în preajmă, mai ales la o nuntă. Lui Eris i-a ajuns la ureche veste de petrecere, ba mai mult, că nu era pe lista invitaților. A devenit și mai capicioasă și a hotărât să ne strice petrecerea. La asta se pricepe cel mai bine, nesimțita! Ce a făcut? A făcut un măr de aur și a scris pe el *Pentru cea mai frumoasă!*

După aceea, a deschis fereastra sălii de bal și a aruncat mărul în mijlocul ringului unde dansam toți și ne simțeam bine. Am văzut prima mărul și m-am gândit: sigur este pentru mine. Despre faptul că Eris se afla în spatele acestuia şiretlic am aflat mult mai târziu. Voiam să ascund mărul sub rochie, când brusc, în fața mea, apăru Atena. Ea este fata tatălui tuturor zeilor, Zeus, o zeiță războinică.

- Dă-mi-l! mă mustră ea. Este pentru mine.
- Da' de unde, sări Hera, soția lui Zeus, apărând și ea lângă Atena. Eu sunt șefa aici. Mărul este al meu.
- O să vedem, interveni Demetra, zeița roadelor pământurilor și a pajiștilor.
- Da, o să vedem, strigă Artemis, zeița vânătorii, și se năpusti asupra mea. Bucură-te că nu ai văzut ce s-a petrecut pe ringul de dans. A fost prea mult zgromot cu totul nedemn pentru o asemenea petrecere a zeilor. Bine că nu au aflat și oamenii despre asta, căci, în afară de Tezeu, n-a mai participat niciun muritor. La un moment dat, Zeus s-a plăcuit și, cum voia să petreacă în continuare, le-a rugat pe cele trei zeițe care s-au bătut pe mărul discordiei (celelalte renunțaseră între timp) să vină înaintea lui: pe soția sa Hera, pe fiica lui Atena și pe mine. Toate trei arătam de-a dreptul răvășite: aveam părul ciufulit, fețele zgâriate, frumoasele noastre rochii erau distruse.
- Tată! strigă Atena. Trebuie să decizi. Care dintre noi va avea mărul? Cu siguranță că eu, nu?
- Ah... Deci... nici eu nu știu, mormăi Zeus. Știam exact la ce se gândeau. Nu voia să se certe cu nimeni, prin urmare trebuia să lase pe altcineva să hotărască.
- Știu, zise în sfârșit. Zburați toate trei spre muntele Ida, care se află lângă Troia. Acolo, Paris, prințul Troiei, păzește o turmă de oi. Se spune că el știe multe despre fetele frumoase. Să hotărască el cui îi aparține mărul. Cele care pierd vor accepta verdictul său, ați înțeles? Fiul meu Hermes o să vă însoțească.
- Bineînțeles că am plecat spre muntele Ida, trebuia să rezolvăm problema. Înainte, ne-am schimbat și ne-am aranjat ca să acoperim urmele de gheare și de vânătăi. Nu voiam să apărem în

ochii muritorilor aşa răvăşite cum eram, ar fi fost chiar stânjenitor. Hermes a zburat înainte şi noi în spatele lui şi, în clipa următoare, ne aflam în faţa lui Paris.

Îţi poţi imagina cum se uita, văzând aşa dis-de-dimineaţă patru zeităţi, apărute de nicăieri. Era alb la faţă şi, la început, nu putea să spună decât lucruri fără sens. Imaginează-ţi că noi patru am apărea deodată cu noaptea-n cap la tine în cameră, şi s-ar ţăia respiraţia.

Hermes îi explică situaţia, apoi îi spuse:

— Aşadar, tu trebuie să hotărăşti, dragul meu Paris.

Tânărul a dat din cap ruşinat. Bineînțeles că şi-a dat seama că nu putea să scape şi să dea bir cu fugiţii. Un muritor contra a patru zeităţi – nu ar fi câştigat competiţia.

— Bine, zise el, în sfârşit. Cine ar trebui să primească măru? Toate trei sunteţi nespus de frumoase. S-a uitat la noi, cântărindu-ne, de sus până jos. Mi-am pregătit cel mai strălucitor zâmbet căruia nimeni nu i-ar fi putut rezista şi am dat din gene.

Paris înghiuşti în sec.

— Aş zice..., se bâlbâi el. Hera i-o luă înainte.

— Aş vrea să vorbesc puţin cu tine. Între patru ochi.

Ce punea la cale? Luată prin surprindere, am uitat şi să mai cli-pesc.

— Nicio problemă, zise Paris. Cum doreşti. În spate este un râu. Putem să ne aşezăm pe mal şi să vorbim.

Amândoi au dispărut, dar s-au întors repede la noi. Hera rânjea cu toţi dinţii. L-a tras pe Hermes într-o parte. Eu şi Atena ne-am ciulit urechile de zeităţi.

— I-am promis, şopti Hera, că va deveni cel mai puternic rege de pe pământ. Sigur o mă aleagă pe mine.

— L-ai mituit? întrebă Hermes.

— Evident, zise Hera bucuroasă. Și de ce nu? Am rămas mască. Am crezut că aici era vorba despre frumusețe! Și, de asemenea, despre o părere corectă. Tocmai voi am să mă plâng, când deodată Atena se apropie de Paris.

— Aș vrea să-ți spun și eu câteva cuvinte, zise ea. Același joc: ea și Paris au dispărut puțin și, când s-au întors, Atena râdea în hohote.

— I-am promis că o să devină cel mai mare războinic de pe pământ, i-a șoptit Atena lui Hermes. Dacă se va hotărî să mă aleagă pe mine.

Hermes dădu din cap fără să spună niciun cuvânt. Hera se înfurie și-și puse mâinile în șolduri enervată. Eu am luat o gură de aer. Paris era evident confuz. Își freca mâinile, uitându-se când la una, când la alta.

Deodată, mi-a venit o idee.

— Vino, i-am zis, împingându-l mai încolo. Trebuie să vorbesc și eu cu tine.

L-am tras la o parte pe muritorul speriat.

Mai vedem noi cine câștigă această luptă și cine face cea mai ispititoare ofertă.

— Ai vrea să te căsătorești cu cea mai frumoasă femeie din lume? I-am întrebat direct. Cu cea mai frumoasă femeie muritoare, vreau să spun. Cea mai frumoasă zeită sunt eu, bineînțeles.

Paris simți cum urechile începură să-i ia foc. Vedeam broboane de sudoare pe fruntea lui. Două semne bune!

— Bineînțeles că aş vrea, zise el cu voce joasă.

— Atunci îmi promiți mărul? Ne-am înțeles?

Paris a dat din cap în semn că da. Îl prinsesem, eram sigură. Bărbații sunt la fel peste tot în lume. Dragoste și frumusețe – cu asta îi câștigi întotdeauna.

Ne-am întors la ceilalți trei.

— Deci? Întrebă Hera provocându-l.

— Spune odată! se rătoi Atena.

Paris își drese glasul. Apoi făcu un efort și anunță cu glas puternic:

— Afrodita este cea mai frumoasă zeiță! Ei îi aparține mărul.

Am râs triumfător. Știam deja!

Atena și Hera s-au uitat furioase la Paris.

— O să plătești pentru asta, a adăugat regina zeităților, înainte ca ea și Atena să dispară.

Paris părea că nu auzise amenințarea.

— Când o să primesc ce mi-ai promis? Întrebă Paris, țopăind nerăbdător de pe un picior pe altul.

— Ar fi o mică problemă, am spus. Femeia pe care îți-am promis-o este căsătorită. Nu-și poate părăsi bărbatul aşa, cu una cu două.

— Ce?!

Paris păru profund dezamăgit.

— Dar mi-ai promis! Nu-ți poți încălca promisiunea.

— Nu, nu, am zis, punându-mi mâna pe umărul lui pentru a-l liniști. Rezolvăm. Trebuie să mai ai puțină răbdare.

— Cât timp?

Am ridicat din umeri.

— Timpul nu contează prea mult. Femeia despre care vorbesc se numește Elena. Este regina Spartei și este căsătorită cu regele Menelau. O să-l trimit pe fiul meu Eros în Sparta. El îi va trimite săgeți de foc. Iar tu vei conduce o delegație în Sparta. Astfel, Elena se va îndrăgosti de tine, îl va părăsi pe soțul ei și se va muta cu tine în Troia.

— De unde știi toate aceste lucruri? Întrebă Paris sceptic.

— Misterele zeilor, am răspuns eu. Până atunci caută-ți o prietenă, poate una dintre nimfele din munți care trăiesc pe aici.

— Dar apoi o s-o primesc pe această frumoasă Elena, nu? Promisiunea e promisiune.

Am aprobat. Paris a zâmbit bucuros.

Nu am anticipat ce dezastru va aduce oferta mea peste Troia. Soțul Elenei, regele Menelau, s-a înfuriat peste măsură atunci când soția sa iubită l-a părăsit și a plecat cu Paris spre Troia. El și fratele lui, Agamemnon, au adunat mii de războinici greci și au atacat Troia, război ce avea să dureze zece ani și în care mulți eroi aveau să-și găsească sfârșitul. Dar aceasta este o altă poveste.

În acea zi, pe muntele Ida era vorba nici mai mult nici mai puțin decât despre slăvirea celor mai frumoase femei. Trebuia să am acel măr, înțelegi, nu?